‘Eneboer’ dvæler ved menneskets ensomhed

Persille Ingerslevs roman 'Eneboer' er ikke tætpakket action, det er liv reduceret til overlevelse, et indblik i den menneskelige psyke, når den er trængt. Det er insisterende stilfærdigt, sådan som liv kan være, når det gror nedefra og op", skriver Louise Juhl Dalsgaard. Foto: Kira Dinesen.

LOUISE JUHL DALSGAARD

14.03.2026

BØGER // ANMELDELSE – En kvinde vågner op til en ødelagt verden: Mennesker ligger livløse, som standset midt i et liv i Persille Ingerslevs roman *Eneboer*. “Bogen er fuld af oprør. Oprør mod den beskrevne tilstand, oprør mod trangen til, at ting skal ændre sig, at vi, menneskeheden, hele tiden skal videre, fremad – men uden at vide mod hvad”, skriver forfatter og anmelder Louise Juhl Dalsgaard.

Eneboer

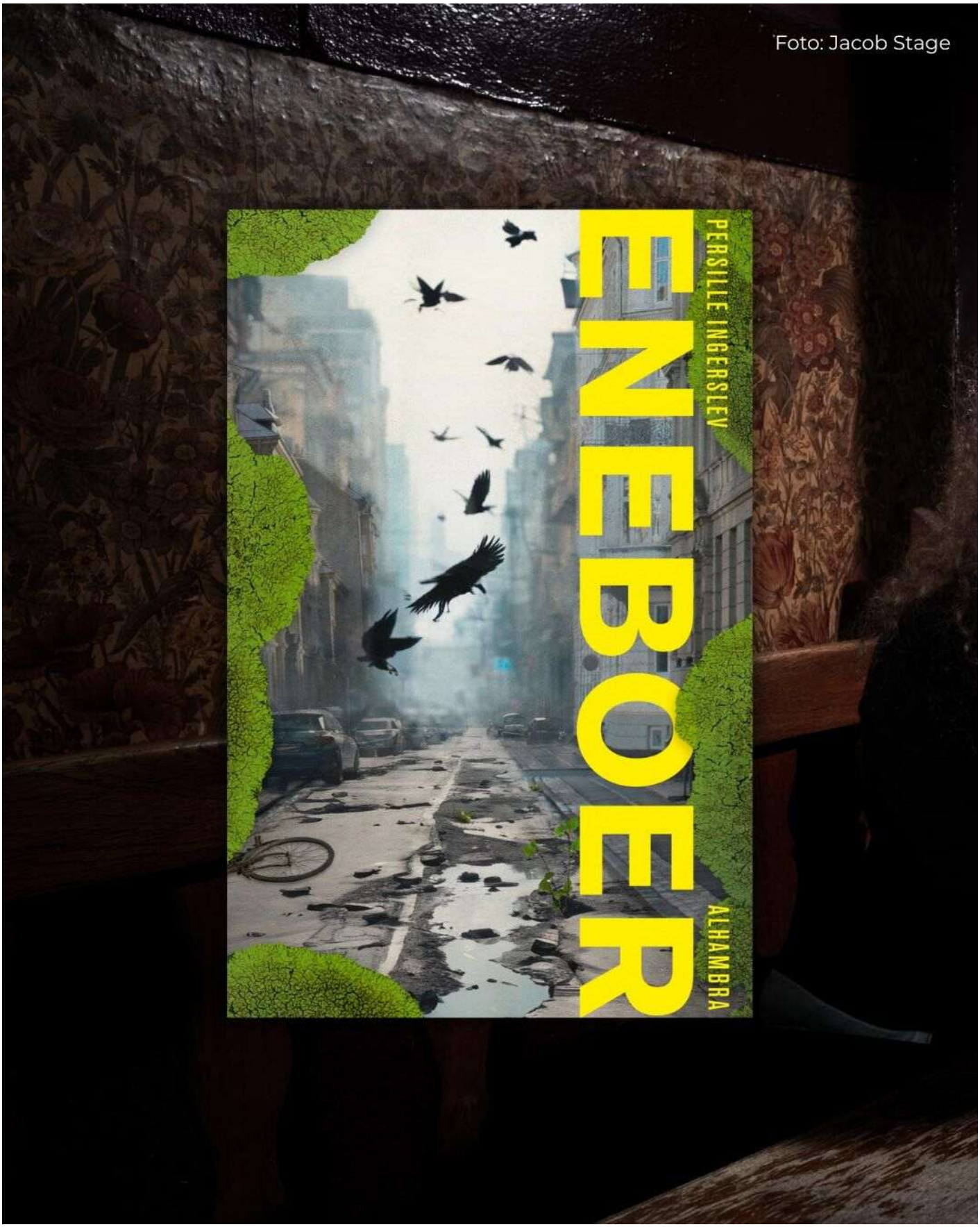
Forfatter: Persille Ingerslev
Forlaget Frydenlund
Udkom 24. februar 2026.

Mange har forsøgt sig med at beskrive verden, som den ser ud efter apokalypsen. For flere er scenariet noget med øde gader, evig regn, mørke og mandsstore rotter. For andre er forestillingen om verden efter menneskehedens ophør anderledes opløftende,

ja næsten edensk. Det er noget med himmelhøje træer og uskyld.

I 'Palle alene i verden', som vel også kan tillægges dystopiens karakteristika, er det ensomheden, der lægges vægt på. For nok er det skønt at have alt til sin rådighed, men hvad er det værd, hvis man ikke kan dele det med nogen? Hvad er kærlighed for eksempel værd uden nogen at elske?

Det spørgsmål rejser også Persille Ingerslev i sin roman *Eneboer.* En kvinde vågner op til en ødelagt verden: Mennesker ligger livløse, som standset midt i et liv. En mand med en nettopose spærrer fodgængerovergangen nedenfor hendes vindue, en mor er faldet sammen over sin barnevogn. Overalt ligger lig, kun den kvindelige hovedperson synes at være ladt tilbage i levende live. Skal hun juble over at have overlevet eller sørge over at have mistet alle andre?

For ikke at gå til i sorg, vender hun al opmærksomhed mod de praktiske udfordringer: Hvordan får hun vand, strøm, mad, medicin. Hun plyndrer butikker, apoteker, og skaber et mikrounivers i sin lejlighed med alle tænkelige fornødenheder. Således fysisk sikret begynder følelserne at banke på. Hun mærker savnet efter sin mand:

“Jeg gør meget brug af mellemstadiet mellem drøm og virkelighed. At tro, at han stadig er der, og at vi kan være uenige om hvilke slags tandstikker, vi bør købe. At der er et øjeblik næsten hver morgen, hvor jeg kan høre ham snorke, fordi jeg har hørt det i så mange år, at det ville være utopisk at vågne uden.”

Eneboer

Hun bliver rastløs, forsøger at drukne savnet i praktiske gøremål, hun bygger sit eget lille apotek derhjemme, drikker sig fuld, luger som en sindssyg. Men så en dag dukker et andet menneske op, hun kender ham ikke, de taler ikke samme sprog, det eneste, de har til fælles, er begge at være mennesker.

Abbas hedder han, de kysser, elsker, men kun for at stille en sult, følelserne udebliver, det er ikke sørgeligt eller ondt, det er bare sådan, det er. De lærer at leve side om side, bruger hinanden til det, der giver mening, og lader hinanden i fred for resten.

Måske er det bogens største styrke. At den ikke tilbyder løsninger, men hele tiden er tro mod tilfældighedens nådesløse algoritme, tilværelsens ulidelige lethed:

“Alting gør ondt. Hele tiden. Ensomheden gør ondt. Afmagt gør ondt (...) Det gør ondt ikke at kunne se en vej frem. Ikke at kunne forestille sig en fremtid. (...) Fremtiden ankommer hvert øjeblik, igen og igen og igen er der gået et sekund, og så er fortiden bag mig, og fremtiden er nu, men der er intet sket, og alt er stilstand”.

Det lyder måske trist, men *Eneboer* er fuld af oprør. Oprør mod den beskrevne tilstand, oprør mod trangen til, at ting skal ændre sig, at vi, menneskeheden, hele tiden skal videre, fremad – men uden at vide mod hvad.

For midt i al den tilsyneladende tomgang pibler livet frem helt af sig selv. Fuglene synger som aldrig før. I storcentret trives efeu og andre snylteplanter, der har fundet vej gennem nedstyrtede tage og nu forvandler rulletrapperne til et vandfald af farver og frodighed. Og sådan går tiden og verden og selvom savnet ikke forsvinder, så erstattes det af noget andet. En glæde ved det, der er. Skvalderkål og vild mynte, krager og killinger.

Eneboer er ikke tætpakket action, det er liv reduceret til overlevelse, et indblik i den menneskelige psyke, når den er trængt. Det er insisterende stilfærdigt, sådan som liv kan være, når det gror nedefra og op. En krokus, der kæmper sig vej gennem rimfrost og hård jord. Et ganske lille Big Bang. Et liv, der stædigt kæmper sig vej.

POV dækker kulturlivet med klassiske anmeldelser, interviews, essays og fotoreportager. Klik dig videre her.

frydenlund | Louise Juhl Dalsgaard | Persille Ingerslev

LOUISE JUHL DALSGAARD

Louise Juhl Dalsgaard er forfatter til ni bøger såvel digte, noveller som romaner. Hun er til daglig leder af Forfatterlinjen på Dansk Talentakademi og arbejder desuden som projektmedarbejder ved Aarhus Litteraturcenter.

POV Overblik

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag **POV Overblik** samt dagens udvalgte tophistorier alle hverdage, direkte i din postkasse.

- Et kritisk nyhedsoverblik fra ind- og udland
- Indsigt baseret på selvstændig research
- Dagens tophistorier fra POV International
- I din indbakke **alle hverdage** kl. 12.00
- Betal med **MobilePay**

For kun 25 kr. om måneden giver du POV International mulighed for at bringe uafhængig kvalitetsjournalistik.

MobilePay VISA VISA Electron mastercard maestro

25 kr./md.